



Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2006-156-0069
Dok.: JAU40376

Besvarelse af spørgsmål nr. 29 af 29. november 2006 fra Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri vedrørende forslag til ændring af lov om udendørs hold af svin, lov om indendørs hold af smågrise, avls- og slagtesvin samt lov om indendørs hold af drægtige søer og gylter (Gennemførelse af Europarådets reviderede rekommandation om svin m.v.) (L 45)

Spørgsmål:

”Vil ministeren beskrive, hvad bødestørrelsen – inkl. bødemaksimum – vil være for overtrædelse af loven, herunder for overtrædelse af reglen om manglende fri adgang til rent drikkevand og for overtrædelse af reglen om manglende halm og fyldfoder?”

Svar:

Justitsministeriet kan oplyse, at overtrædelser af lov om udendørs hold af svin, lov om indendørs hold af drægtige søer og gylter og lov om indendørs hold af smågrise, avls- og slagtesvin kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Overtrædelser af bestemmelsen om permanent adgang til vand samt reglen om adgang til fyldigt foder kan efter omstændighederne udgøre en samtidig overtrædelse af dyreværnslovens almindelige bestemmelser, jf. dyreværnslovens §§ 1-2. Der henvises i den forbindelse til den samtidige besvarelse af spørgsmål 30 vedrørende lovforslaget.

Det følger af dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., at den, som ved overanstrengelse, vanrøgt eller på anden måde behandler et dyr uforsvarligt, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år. Der skal ved udmålingen af straffen tages hensyn til, om der foreligger uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, jf. stk. 1, 2. pkt. Hvis den uforsvarlige behandling har haft karakter af mishandling, er strafferammen fængsel indtil 1 år, i gentagelsestilfælde indtil 2 år, jf. stk. 1, 3. pkt. Overtrædelser af nærmere angivne bestemmelser i dyreværnsloven, herunder også overtrædelser af de generelle bestemmelser i dyreværnslovens §§ 1-2, der ikke samtidig udgør uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr, straffes efter dyreværnslovens § 28, stk. 2, nr. 1, med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Ved lov nr. 384 af 28. maj 2003 om ændring af dyreværnsloven indførtes bestemmelsen i § 28, stk. 1, 2. pkt., hvorefter der ved udmåling af straffen skal tages hensyn til, om der er tale om uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, jf. ovenfor. Derudover indsattes en ny bestemmelse i lovens § 28, stk. 7, hvorefter det ved udmåling af straffen skal anses som en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er begået i forbindelse med udøvelse af erhverv.

Ifølge forarbejderne til loven var formålet med lovændringen at indføre en generel skærpelse af bødeniveauet i sager om overtrædelse af dyreværnsloven. I afsnit 2.3.2.5. og i afsnit 2.3.3. i de almindelige bemærkninger til ændringsloven angives således for hver enkelt sagstype en ”minimums-strafposition”, som bør være gældende ved overtrædelser af loven:

”2.3.2.5. Efter regeringens opfattelse bør bødeniveauet ved overtrædelse af dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., om uforsvarlig behandling af dyr i erhvervs-sager i almindelighed i førstegangstilfælde ikke være under 5.000 kr. Er der tale om grovere uforsvarlig behandling af dyr, bør der i almindelighed ikke udmåles en bøde på under 10.000 kr.

Er der ikke tale om erhvervsforhold, bør der i almindelighed i førstegangstilfælde ikke udmåles en bøde efter dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., om uforsvarlig behandling af dyr på under 2.000 kr. og om grovere uforsvarlig behandling af dyr på under 5.000 kr.

Er der tale om andengangstilfælde, bør bøderne være betydeligt højere, for så vidt der ikke findes grundlag for fængselsstraf. I erhvervs-sager bør der således i almindelighed ikke udmåles bøder under 7.500 kr. i tilfælde af uforsvarlig behandling af dyr og 15.000 kr. i tilfælde af grovere uforsvarlig behandling, og i sager uden for erhvervsforhold 3.000 kr. i tilfælde af uforsvarlig behandling af dyr og 7.500 kr. i tilfælde af grovere uforsvarlig behandling.”

2.3.3. Skærpelse af bødeniveauet i andre sager om overtrædelse af dyreværnslovgivningen

Efter regeringens opfattelse kan der også være grundlag for at skærpe bødestrafpen ved overtrædelse af dyreværnslovgivningen for forhold, der ikke er af en sådan grovhed, at de udgør overanstrengelse, vanrøgt eller anden uforsvarlig behandling af dyr, jf. § 28, stk. 1, 1. pkt.

Det gælder f.eks. i tilfælde, hvor en overtrædelse af dyreværnslovens §§ 1-3 alene kan henføres under straffebestemmelsen i § 28, stk. 2, nr. 1, men hvor overtrædelsen alligevel har medført væsentlig ulempe for det pågældende dyr.

I erhvervs-sager, hvor der fastsættes en bøde efter dyreværnslovens § 28, stk. 2, bør den foreslåede straffeskærpelsesregel i § 28, stk. 7, således føre til, at der i førstegangstilfælde i almindelighed ikke udmåles bøder under 3.000 kr., og at bødeniveauet i andengangstilfælde i almindelighed ikke er under 4.500 kr.

I sager, hvor der alene er tale om brud på helt formelle regler, og hvor dyr ikke konkret har været udsat for væsentlig ulempe m.v., finder regeringen ikke anledning til at skærpe bødeniveauet. I disse tilfælde kan også mindre bøder således efter omstændighederne

anses for passende. Som et eksempel fra transportområdet kan nævnes tilfælde, hvor en vognmand ikke har medbragt sin autorisation til transport af dyr.”

Tilkendegivelserne i lovforslaget er gentaget i Rigsadvokatens meddelelse nr. 3/2003, som indeholder nærmere retningslinjer for anklagemyndighedens udformning af strafpåstande i sager om overtrædelse af dyreværnslovgivningen, der afgøres med bøde.

Som det fremgår af bemærkningerne til ændringen af dyreværnsloven afhænger størrelsen af bøden af den belastning, dyrene har været udsat for som følge af lovovertrædelsen.

For så vidt angår kravet om permanent adgang til vand vil manglende adgang til vand i en kortere periode kunne udgøre en overtrædelse, der er til væsentlig ulempe for det pågældende dyr. I tilfælde, hvor dyret gennem længere tid ikke har haft adgang til vand, eller hvor der samtidig er begået andre overtrædelser af dyreværnslovgivningen, vil der dog kunne være tale om uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller endog behandling med karakter af mishandling, således at der kan blive tale om idømmelse af en fængselsstraf. Der vil efter omstændighederne også kunne være mulighed for frakendelse af retten til at beskæftige sig med dyr, jf. dyreværnslovens § 29.

For så vidt angår kravet om tildeling af fyldigt foder, vil en overtrædelse af lovgivningens krav i visse tilfælde være mindre alvorlig, således at der alene bliver tale om mindre bødestraffe, men i gentagelsestilfælde eller ved synlige tegn på sult eller abnorm adfærd, vil der kunne være tale om uforsvarlig behandling af dyr, således at bødestrafen skærpes.

Det er i øvrigt ikke muligt at belyse strafniveauet for overtrædelse af de nævnte regler nærmere, ligesom retspraksis ikke i alle tilfælde vil kunne give noget entydigt svar på bødens størrelse. Det skyldes navnlig, at der i mange tilfælde vil være flere forhold til pådømmelse under en straffesag, hvorfor det ikke er muligt at udskille enkelte overtrædelser med henblik på at belyse bødens størrelse for enkelte strafbare forhold. Der henvises i den forbindelse til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 28 vedrørende lovforslaget.

Den endelige afgørelse om bødens størrelse vil i øvrigt bero på domstolenes samlede vurdering af de konkrete omstændigheder i hver enkelt sag.